

KARCINOM JAJNIKA

Marlies Ehninger

12. aprila 2006.

„San o plavoj kanti”

Stajala je u vlažnom pesku, blago nagnuta i ispunjena vlažnim novinama; kockasta, obična praktična kanta praktične plave boje. Novine su imale finu mrežu belih niti na sebi, koloniju gljiva ili micelijum. Podigla sam gornji sloj, ali, izgledalo je da je micelijum prodro kroz novine. Povukla sam da vidim dokle je micelijum otišao, ali zapravo je prodro u plastiku, pričvrstivši novine za kantu. Nisam mogla da razdvojim novine od kante, i probudila sam se sva zadihana.

Znala sam vrlo dobro šta taj san znači. Da li imam rak?

Sve je počelo potpuno bezazleno. Bila sam na rutinskoj kontroli kod moje porodične doktorke koja mi je rekla da sam u odličnoj formi, osim što je napipala nešto oko materice.

„Verovatno fibroidi, oni su bezopasni. Hajde da za svaki slučaj zakažemo ultrazvuk.”

Zvučalo je razumno, ali ja sam, kao i obično, bila zauzeta sa milion drugih stvari i nisam se zamarala ultrazvukom do nekoliko nedelja kasnije. Izveštaj je pokazao poluloptastu, kompleksnu, nešto-ili-nešto drugo masu, pa sam opet bila u ordinaciji svoje doktorke (koja je, uzgred, sjajna žena i apsolutno fantastičan lekar).

Ispostavilo se da je ultrazvuk pokrenuo više pitanja nego što je dao odgovora. Mogla je to da bude dermoidna cista ili – karcinom jajnika. Do tada nisam bila preterano zabrinuta. Dermoidi su čudne izrasline koje se pojavljuju na neočekivanim mestima i često sadrže ružnu mešavinu različitih tkiva, kao što su mast, vlasi kose, pa čak i zubi. To ili cista, činilo mi se kao dobra dijagnoza koju sam mogla da prihvatim i živim sa njom. Upućena sam ginekologu koji je ipak hteo da uradi još jedan, kvalitetniji ultrazvuk i analizu krvi. Dok sam sve to obavila, prosto sam osećala kako to, šta god bilo, raste. Mogla sam da ga pomeram kad legnem na leđa i počela sam da nosim vrećaste pantalone sa lastišem. Izgledalo je kao prava cista, ili dermoid, ili šta god.

Imala sam osećaj da me je moje sopstveno telo izdalo. Vežbala sam, hranila se prilično zdravo, trošila mnogo novca na suplemente i organske proizvode u prodavnici Rainbow Foods. Kako se moje telo usudilo da mi uradi ovo? Da li možda imam gas radon u podrumu? Nije li sitan beli šljunak u mom dvorištu zapravo olovna jalovina?

Moj kontrolni pregled kod ginekologa se primakao, a ja sam u potpunoj neizvesnosti sedela u čekaonici. Kakva će biti presuda? Shvatila sam da će mi biti potrebna operacija da se ukloni „cista”, kako sam počela da je zovem.

„Znači” rekao je dobri doktor, i nervozno se nasmejao, „stvarno nismo sigurni šta je ovo.”

ŠTA? Pomislila sam. Još ne znaju?

On je nastavio: „Takođe, jedan parametar u krvi, koji bi mogao da bude indikator raka, blago je povišen.”

Pogledala sam ga: „Šta ćete onda da radite? Biopsiju?”

„A, ne. To je suviše rizično, u slučaju da je nešto maligno. Ja lično neću raditi ništa sa nečim ovakvim. Poslaću vas kod šefa, da se pravilno odradi određivanje stadijuma.”

„Aha, a šta to znači?”

„Gledajte, ako se posumnja na rak, prati se veoma stroga procedura operacije, i poslaće celu izraslinu na pregled još dok ste na stolu.”

„Aha. Dakle, šta će tačno uraditi?”

Još jedan nervozan smeh, a zatim: „Pa, sve ide napolje.”

Imala sam osećaj da je neko sa velike visine ispustio santu leda u moj želudac.

„Definišite sve” prošaputala sam.

„To znači da će uraditi totalnu histerektomiju – odstraniće matericu i jajnike; proveriće i međicu. Momentalno ćete ući u menopauzu.”

Iskreno, ne mogu da se setim šta se sve dešavalo dok nisam sela u svoj auto na parking. Borila sam se za vazduh i počela da plačem. Hteli su da me kastriraju. Duboko sam udahnula, izvukla mobilni telefon i pozvala svoju naturopatu.

„Upravo sam saznala za nešto za šta mislim da Vam sigurno može pomoći. Zove se 'Nova medicina'” čula sam Katherinin glas. „Preteško je za objašnjavanje preko telefona, ali je divno, neverovatno.”

Dogovorile smo termin, i ja sam spustila slušalicu. Osećala sam se 50 kg lakše, toliko mi je laknulo što mi je ponuđena alternativa.

Počela sam da razmišljam o svojoj kvržici. Imala sam teoriju koju sam već ranije neodlučno iznela mojoj porodičnoj doktorki. Da li bi ovo mogao da bude odgovor mog tela na činjenicu da sam godinama očajnički želela da imam bebu koju nikada neću imati, jer je moj muž odlučio da uradi vazektomiju posle rođenja našeg prvog deteta? Ja sam se složila sa tim – ne, dozvolite mi da preformulišem – moja glava se složila sa tim, ali moja utroba nije nikada. „Čvrsto verujem u takve veze telo/um; sve je moguće” rekla mi je.

Posle prvog saštanka sa Katherinom već sam bila fascinirana „Novom medicinom”: ovaj pristup medicini objašnjava ZAŠTO se, zapravo, razboljevamo; to je teorija Dr Hamera, briljantnog, iako kontroverznog lekara. Njegova teorija, čvrsto zasnovana na nauci o evoluciji, potkrepljena je sa više od 40.000 studija slučaja, i toliko je logična, da je moje informatičarsko srce zaigralo od radosti.

Germanska Nova Medicina (GNM) kako se sada naziva je potvrdila, da za svako stanje koje doživimo definitivno postoji veza mozak/organ. To znači da neko ko je prošao pravu obuku, može da pogleda sken mozga pacijenta i kaže kakve simptome ima sada; zapravo, može iz skena da pročita njegovu celu medicinsku istoriju!

Prema GNM, tumori jajnika nastaju zbog „konflikta dubokog gubitka“. Analizirala sam svoja osećanja od ranije. Bila je to istina. Moja želja za drugim detetom nije bila normalna, nego prava opsesija. Ako mislite da možete da zamislite koliko mi je bilo loše, uveravam vas da ne možete. Sumnjam da iko to može. Sanjala sam da nalazim napuštene bebe u kontejnerima ili na svom kućnom pragu. Maštala sam da odlazim u područja pogođena nekom katastrofom i vraćam se kući sa malom decom koja su ostala bez roditelja. Obavljala sam posao u oblasti u kojoj dominiraju muškarci, sedela na sastancima kao jedina žena među njima, i procenjivala ko bi od mojih kolega bio dobar materijal za oca. Razmišljala sam čak i da namamim svog muža da odemo na neku orgiju, na kojoj bih ja mogla da zatrudnim slučajno. Stajala sam pod tušem i skoro osećala kako mi iz dojki teče mleko, iako moja ćerka već godinama nije sisala. Biološki sam bila van kontrole. A u mozgu mi je neprestano odzvanjalo: „Kad napuniš 45, igra je gotova. Zaboravi na trudnoću posle toga.“

Napunila sam 45 godina samo četiri meseca pre nego što je moja doktorka napipala navodne fibroide. U suštini, izgubila sam dete koje nikad nije začeto nigde, sem u mom umu.

Narednih nekoliko meseci mi je u izmaglici. San o plavoj kanti se dogodio negde u gustoj magli doživljaja, šokova, iznenađenja i emocija koje su im sledile.

Prisustvovala sam GNM seminarima, uradila skener mozga bez kontrasta, čak sam razgovarala i sa Dr Hamerom lično. Videla sam dobro poznati znak konflikta jajnika na mom skenu, tačno tamo gde je, prema dokumentaciji Dr Hamera i trebalo da bude.

I, kakav bi, po GNM, bio tretman moje ciste? To je, kako se ispostavilo, bio težak deo: Ostavite je na miru devet meseci, toliko joj treba da sazri. Ako pokušate da je uklonite ranije, ona će pokušati da naraste ponovo, sve dok ima zaostalog tkiva jajnika. Ako je i posle devet meseci prevelika i smeta vam, svakako je uklonite.

Odugovlači i okreni na šalu, rekla sam sebi. Razgovarala sam sa ljudima o svojoj „cisti“, posebno sa najbližima. Znala sam da bi bilo veoma teško izdržati devet meseci pritiska mojih voljenih koji kažu „radi šta ti doktor kaže, ne želimo da te izgubimo!“ Gledajući unazad, ne mogu dovoljno da zahvalim svojoj sestri, koja je bila najbliža istini taman toliko, da prihvati sve što radim bez pokušaja da me odvraća. Mora da joj je to užasno teško palo.

Otišla sam na onkološko odeljenje bolnice, gde sam odbila da potpišem ružičasti formular koji bi lekarima dao određene ruke da urade „ono što je najbolje za mene“. Rezultat? Rekli su mi da ne mogu uopšte da urade operaciju, pošto su im ruke vezane. Htela sam da pitam doktora da li bi tako nonšalantno sugerisao muškarcu da dozvoli sopstvenu kastraciju. Htela sam, ali nisam. „U redu“, rekla sam, „nađite mi nekog ko će to učiniti“.

I našli su. Veoma talentovan i obziran čovek, koji, iako mu to ponekad teško pada, poštuje činjenicu da je konačna odluka na pacijentu, a ne na lekaru. Nije da nije pokušao da promeni moje mišljenje, ali sam mu rekla da sam na ovaj svet došla sa dva jajnika i matericom, i da nameravam da sa njega odem sa bar dve stvari netaknute, a vama hvala lepo, doktore.

Navikla sam da mi doktori govore da ću umreti ako nastavim sa tim ludilom. Ali ipak – to vas pogađa. Nemojte da pravite grešku: Ako zastanete i pomislite da da idete potpuno protiv postojećeg stanja, ignorišući sva zvanična mišljenja o raku sa svim ispiranjem mozga koji ide uz njih, to ponekad može da bude vrlo zastrašujuće. Dovodite u pitanje svoj razum, sumnjate, sanjate plave kante obrasle bolesnim, belim nitima.

Da nisam saznala za GNM, da nisam imala podršku naturopate i izvanredne porodične doktorke, da nisam bila sigurna u svoj osećaj da sam tu kvrgu stvorila umesto bebe, i da nisam svojim očima videla dokaz na sopstvenom skenu mozga, i konačno, da nisam imala dovoljno pameti da ćutim i nikad ne izgovorim reč na slovo „R“ pred porodicom – ne znam šta bi se desilo. Vrlo je verovatno da bih postala

žrtva medicinskog sistema koji jednostavno ne razume. Sistema koji je vremenom postajao sve bolji i bolji u ranom otkrivanju, ali nije napravio nikakav statistički značajan pomak u lečenju raka.

Kako se ispostavilo, rodila sam svoj 2 kg težak levi jajnik, koji je do kraja izmicao preciznoj analizi. Konačni medicinski izveštaj ga je okarakterisao kao granični tumor. Germanska Nova Medicina ga je nazvala izlečenim karcinomom jajnika, a moja desetogodišnja ćerka ga je krstila „moj mali brat, ljubičasta kvrga”. To poslednje me je nasmejalo i rasplakalo u isto vreme – i učinilo da se osetim vrlo zahvalna za sve što imam.

To se desilo pre više od tri godine, i ja se osećam odlično. Ljudi me pitaju da li idem na kontrole, i zapanje se kad kažem da mi ne pada na pamet. Zašto bi? Germanska Nova Medicina kaže da nema razloga. Biološki program koji se odvijao u mom telu se u potpunosti završio, i neće biti nikakvog ponavljanja. *Taj* problem se javlja samo ako se prirodni proces prekida, ili se njime manipuliše. Ovo je gotovo neshvatljivo svakome ko nije ozbiljno razmotrio logiku medicine zasnovanu na evoluciji čoveka. Kada to učinite, kada shvatite način na koji su se naša tela razvijala eonima i zašto reaguju onako kako reaguju, gledaćete na svoje zdravlje potpuno drugim očima.

Ako bi od svega ovoga trebalo da podelim sa vama samo jedno, bila bi to preporuka da naučite sve o svom telu kroz biološka otkrića GNM. **Najvažnije od svega – učite GNM pre nego što se razbolite!** Mnogo, mnogo je teško raditi to kad već imate neko ozbiljno stanje i budete usisani mlaznim motorima zvanične medicine. Molim vas da me ne shvatite pogrešno: konvencionalna medicina nam je i dalje potrebna, ali treba da je uz nas, sa mnom i sa vama na vozačkom sedištu, a ne šćućurenim negde na zadnjem, dok neko drugi preuzima kontrolu. Ne biste nikome dozvolili da to radi sa vašim kolima – nemojte dozvoliti ni da to radi sa vašim životom.

Marlies Ehninger

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com